

POČASÍ

„Počasí se každý den, chvíli mění
jsou to myšlenky lidí,
které toto způsobily.

Jednou vítr, hned zas klid,
to lidská zloba, závist,
co lidská chamtivost dovede způsobit.

To nevědomé myšlení,
způsobuje bouře a krupobití,
a náhlé zvraty počasí.

Film „Den poté“ je aktuální,
Země se již brzy zcela očistí
od hrubovibračních energií.

Však ti, co odejdou v temné světy,
se na Zemi již nevrátí
zůstanou jen ti láskyplní.

V pátou sféru Země se přemístí,
tam zářivou společnost založí
novou éru lidstva způsobí.

Tam nikdo zlobu nebude mít
lásku, štěstí a radost bude žít,
co na této Zemi již dávno projevil.

Rosničky, malé zelené žabičky
počasí vždy předpovídaly,
ale lidé je však zlikvidovali.

Místo nich „předpovědi“ v médiích zavedli,
aby lidská srdce poblouznili,
iluzi znalosti jim zavedli.

Kde zůstal selský rozum,
vyciřování počasí – má um,
a událostí následných – stadium.

Tak lidé milí na této Zemi
na křižovatce jste se zastavili
volby své mnohokrát projeví.

Počasí vám zrcadlí
vaše pravé rozpoložení
jakou jste zvolili cestu životní.

To s láskou v srdci vám předal
Ptaah, co dlí nad vámi dál.“

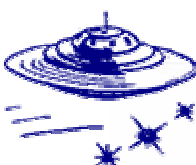
*Děkuji drahý Ptaahu,
já rád předám lidstvu zprávu.*

*Tato básnická poselství jsou součástí
předchozích sdělení, hlavně o **stavu
pozemského člověka a duchovní
cesta** – např. obr. 688, 692, 793 a obr.
811 na www.vesmirni-lide.cz .*

Sdělení 1945.

Přijal Ivo A. Benda.

29.6.2004.

LEŤ PTÁČKU

„Leť ptáčku výš,
až k nebesům,
tam domov srdce zviš,
božství své tam uvidíš.

Vzhůru, jak víla letíš
citem vnímáš stromy,
jak laskavá bílá žena
zářící láskou, zlatou nití cítíš !

Ó, kde domov skví se v oblacích
tam, kde v štěstí a radosti stále sníš
kde všichni s náručí otevřenou čekají tě
človíčku, z této těžké zapadlé Země !

Hudba jemná sfér zní tam
každým pohybem mysli andělů
to láska manifestuje svou dál
jak krajina řek a lučin, lesů.

Uvnitř zní hlasy jemné překrásné
stále hlasitěji a zřetelné
volají tě do lůně domova
kde láska stále svítí a vyhrává !

Oči bystré, co tolik již viděly
ruce jemné, jak požehnání
hrud' široká, otevřená ti
srdce božské dokořán zářící.

Proud světla, lásky tekoucí,
z nitra gejzír dobra manifestuje,
jak láska umí dávat ti,
co právě máš všem předati.

Poselství Říše Boží, co věků jest,
kde světů pravých bezpočet jest,
tam láska a moudrost domova jest,
jak zlaté světlo, z kterého vše jest !

Tam vidíš zahrady ráj
všichni prožívají tam lásky čas.
Vždyť ty patříš do světa dokonalého,
kde život naplno žít je dovoleno.

Svoboda tomu říkáme
žádná tíže, obavy nedrží tě,
letíš tam, kam srdce chce
a miluješ toho, koho toužíš láskou ovinout.

Proč dlíš na starých představách ?
Vždyť láska volá, máš v srdci hlas,
co pravost domova ti dává
a víru v sváteční návrat.

A máme vize milujících lidí
co Andělství si rozpomenuli,
a pravé vztahy znovu nastolili
bez smluv, dokladů a očekávání.

S láskou v srdci vám lidé milí
Aštar Šeran tyto verše sdílí.“

*S láskou a radostí děkuji Aštare Šerane
a Stvořiteli Prvotní všeho a všech,
já rád předávám lidem pozemským
toto poselství návratu Domů, ze srdce.*

*Tato básnická poselství jsou součástí
předchozích sdělení, hlavně o **stavu
pozemského člověka a duchovní
cesta** – např. obr. 688, 692, 793 a obr.
811 na www.vesmirni-lide.cz .*

Sdělení 1948.

Přijal Ivo A. Benda.

3.7.2004.

